

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Perpignan (Prantsusmaa)
14. detsembril 2015 – Procureur de la République versus Noria Distribution SARL**

(Kohtuasi C-672/15)

(2016/C 090/11)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de grande instance de Perpignan

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Procureur de la République

Vastustaja: Noria Distribution SARL

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiiviga 2002/46/EÜ⁽¹⁾ ning kaupade vaba liikumist ja vastastikust tunnustamist käsitlevate ühenduse põhimõtetega on vastuolus sellise siseriikliku dokumendi rakendamine nagu 9. mai 2006. aasta kohtuotsus, milles keeldutakse kohaldamast igasugust vastastikuse tunnustamise menetlust seoses vitamiinidest ja mineraalidest koosnevate toidulisanditega, mis pärinevad mõnest teisest liikmesriigist, välistades lihtsustatud menetluse läbiviimise toodete puhul, mida turustatakse seaduslikult [ja mille väärtused ületavad piiri, mis on ette nähtud] 9. mai 2006. aasta kohtuotsuses?
2. Kas direktiiv 2002/46, eelkõige selle artikkel 5, aga ka kaupade vaba liikumise sätteid käsitlevast ühenduse kohtupraktikast tulenevad põhimõtted võimaldavad kehtestada maksimaalseid päevaseid vitamiini- ja mineraalainetanuseid proportsionaalselt soovitusliku päevase kogusega, lähtudes soovitusliku päevase koguse kolmekordsest väärtusest toitainete puhul, millega kaasneb kõige vähem ohte, soovitusliku päevase kogusega võrdsest väärtusest toitainete puhul, millega kaasneb oht ületada ohutuse ülempiiri, ning soovituslikust päevasest kogusest väiksemast väärtusest või nullväärtusest toitainete puhul, millega kaasneb kõige rohkem ohte?
3. Kas direktiiv 2002/46, aga ka kaupade vaba liikumise sätteid käsitlevast ühenduse kohtupraktikast tulenevad põhimõtted võimaldavad kehtestada annuseid lähtuvalt ainult siseriiklikest teadusarvamustest, samas kui hiljutistes rahvusvahelistes teadusarvamustes on leitud, et samasuguste kasutustingimuste korral on lubatavad suuremad annused?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/46/EÜ toidulisandeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 183, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 490).

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 16. detsembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 7. oktoobri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-299/11: European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, European Dynamics Belgium SA versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-677/15 P)

(2016/C 090/12)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad: N. Bambara, advokaadid P. Wytinck, B. Hoorelbeke)

Teine menetlusosaline: European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, European Dynamics Belgium SA

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- esimese võimalusena
 - tühistada Üldkohtu otsus, mis on vaidlustatud, osas milles selles tuvastatakse, et hankeotsuses on mitu sisulist õigusnormi rikkumist, mille hulgas on võrdsete võimaluste ja läbipaistvuse põhimõtete rikkumised ning ilmsed hindamisvead ja palju põhjendamisvigu (vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni punkt 1) ning osas, milles Üldkohus otsustas, et Euroopa Liit peab hüvitama kahju, mis põhjustati European Dynamics Luxembourgile võimaluse kaotamise tõttu sõlmida raamleping (vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni punkt 2),
 - jätta hagi, milles palutakse tühistada vaidlusalune hankeotsus, ja esimeses kohtuastmes esitatud taotlus mõista apellandilt välja kahjuhüvitis, rahuldamata;
- teise võimalusena
 - tühistada Üldkohtu otsus, mis on vaidlustatud, osas milles selles tuvastatakse, et hankeotsuses on mitu sisulist õigusnormi rikkumist, mille hulgas on võrdsete võimaluste ja läbipaistvuse põhimõtete rikkumised ning ilmsed hindamisvead ja palju põhjendamisvigu ning osas, milles Üldkohus otsustas, et Euroopa Liit peab hüvitama kahju, mis põhjustati European Dynamics Luxembourgile võimaluse kaotamise tõttu sõlmida raamleping, ning saata kohtuasi tagasi Üldkohtule;
 - kolmanda võimalusena, tühistada Üldkohtu otsus, mis on vaidlustatud, osas milles sellega mõistetakse Euroopa Liidult välja kahju, mis põhjustati European Dynamics Luxembourgile võimaluse kaotamise tõttu sõlmida raamleping, ning saata kohtuasi tagasi Üldkohtule;
 - mõista kõik kohtukulud välja hagejalt esimeses kohtuastmes.

Väited ja peamised argumendid

1. Apellatsioonkaebuse põhjenduseks on esitatud neli põhiväidet, mille kohaselt: 1) Üldkohus rikkus sisuliselt õigusnormi võrdsete võimaluste ja läbipaistvuse põhimõtete tõlgendamisel ning rikkus Euroopa Kohtu põhikirja artikli 36 kohast põhjendamiskohustust; 2) Üldkohus rikkus õigusnormi ilmseid hindamisvigu puudutavate kriteeriumide tõlgendamisel ja kohaldamisel; 3) Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta kohaldas finantsmääruse ⁽¹⁾ artikli 100 lõiget 2 koosmõjus ELTL artikli 296 teise lõiguga; 4) Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta määras kahjutasu võimaluse kaotamise eest.
2. Esimese väite põhjenduseks toob apellant esile, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kuna ta ei hinnanud ega määranud kindlaks, kas esimese tehnilise hindamise kriteeriumile alakriteeriumide lisamine, millest pakkujatele enne nende pakkumuste esitamise tähtaega ei teatatud 1) muutis hankedokumentides määratletud hankelepingu sõlmimise kriteeriume; 2) sisaldas asjaolusid, mis juhul, kui need oleksid olnud teada pakkumuste ettevalmistamise ajal, oleksid võinud nende ettevalmistamist mõjutada; või 3) tugines asjaoludele, mis võisid põhjustada diskrimineerimist, mis võis kahjustada üht pakkujat. Esimese väite teises osas märgib apellant veel, et Üldkohus rikkus Euroopa Kohtu põhikirja artikli 36 kohast põhjendamiskohustust, kuna ta ei esitanud ühtegi põhjendust selle kohta, et esimese hindamiskriteeriumile alakriteeriumide teatamata lisamine vähendas esimese kohtuastme hagejate võimalusi, et nad paigutatakse vaidlusaluses hankemenetluses pakkumuste paremusjärjestuses esimesele või teisele järjekohale.
3. Teise väite põhjenduseks, toob apellant esile, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kuna ta ei kontrollinud kas tõendatud ilmsed hindamisvead, mis hindamiskomisjoni tegi European Dynamicsi pakkumuse vastavuse hindamisel seoses esimese ja teise hindamiskriteeriumiga võisid mõjutada vaidlustatud lõplikku hankeotsust. Apellant märgib, et Üldkohus peab kontrollima, kas ilma nende tõendatud ilmsete hindamisvigadeta oleks menetluse tulemus olnud teistsugune kahes aspektis. Esiteks peab Üldkohus kontrollima, kas juhul kui poleks tehtud neid tõendatud ilmseid hindamisvigu, oleks eduti pakkujat saanud piisavalt hindamispunkte, et olla paremusjärjestuses paigutatud kõrgemale kohale. Teiseks, peab Üldkohus kontrollima kas juhul need tõendatud ilmsed hindamisvead võisid mõjutada ühe (ala)kriteeriumi eest saadud kogupunkte, kui esineb mitu muud põhjendust (mille hindamisel ei tehtud ilmseid hindamisvigu), mis antud hindamispunkte samuti õigustavad.

4. Kolmanda väite põhjenduseks toob apellant esile, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta hindas hindamiskomisjoni iga kommentaari eraldi ja mitte neid nende üldises kontekstis ja kohaldas sel moel põhjendamiskohtust kitsamalt kui tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast. Lisaks rikkus Üldkohus õigusnormi jättes kontrollimata kas muudest ühtlustamisemeti esitatud põhjendustest esimese hindamiskriteeriumi eest hindamispunktide andmise kohta (mille hindamisel ei tehtud ilmseid hindamisvigu) ei piisa, et kinnitada antud kogupunktide kehtivust. Neil põhjustel rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta tühistas vaidlustatud otsuse tuginedes finantsmääruse artikli 100 lõikele 2 koosmõjus ELTL artikli 296 teise lõiguga.
5. Neljanda väite põhjenduseks toob apellant esile, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta mõistis esimese kohtuastme esimesele hagejale välja kahjuhüvitise, kuna Euroopa Liidu institutsioonide lepinguvälise vastutuse tekkimise ühe kumulatiivse tingimuse (õigusvastase käitumise esinemine) täidetud ei ole tõendatud. Teise võimalusena märgib apellant, et isegi kui nõustutakse üksnes tema apellatsioonkaebuse esimese väitega, tuleb vaidlustatud otsus siiski tühistada osas, milles sellega kohustatakse teda maksma kahjuhüvitist, kuna käesoleval juhul ei ole tõendatud põhjuslik seos õigusvastase käitumise asjaolude (ilmne hindamisviga ja põhjendamiskohustuse rikkumine) ja väidetava kahju vahel. Kolmanda võimalusena väidab apellant, et vaidlustatud kohtuotsus tuleb tühistada, kuna selle põhjendused ja resolutsiooni teine punkt on omavahel vastuolus. Neljanda ja viimase võimalusena leiab apellant, et igal juhul on vaidlustatud kohtuotsuse resolutsioonis õiguslik viga, kuna selles mõistetakse Euroopa Liidult ja mitte ühtlustamisametilt välja kahju, mis põhjustati European Dynamics Luxembourgile võimaluse kaotamise tõttu.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari)
23. detsembril 2015 – Shiraz Baig Mirza versus Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal**

(Kohtuasi C-695/15)

(2016/C 090/13)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Shiraz Baig Mirza

Vastustaja: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Eelotsuse küsimused

1. Kuidas tuleb tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (Dublin III määrus), artikli 3 lõiget 3 (¹)?
 - a. Kas liikmesriigid saavad kasutada õigust saata taotleja turvalisse kolmandasse riiki ainult enne vastutava liikmesriigi kindlaksmääramist või ka pärast seda?
 - b. Kas tõlgendus on erinev juhul, kui liikmesriik teeb Dublin III määruse artikli 7 lõike 2 ning III peatüki alusel kindlaks, et ta on vastutav liikmesriik, mitte siis, kui taotlus esitatakse esimest korda temale, vaid siis, kui ta võtab taotleja teisest liikmesriigist vastu üleandmiseks või tagasivõtmiseks Dublin III määruse V ja VI peatüki kohaselt?